

Рис. 7.97. Фрагмент от картина в дясната част от олтара на Катерина Медичи (1485–1490), нарисувана от художника Михаил Волгемут (Michael Wolgemut). Както ни съобщават историците, тук е показан цар Ираклий, тоест Херакъл [1425], с. 8. Влиза в Йерусалим на кон, а после е нарисуван бос, с обикновена риза, да носи кръста си пред портата на Йерусалим. От [1425], с. 8.

са счупени. Другите части на скулптурата са добре запазени. Дали не е станало така, защото десните ръце на светиите са били вдигнати за християнска благословия? Не е изключено някой от пазителите на Скалигеровата история нарочно да е счупил пръстите им, свити в обичайния християнски жест, за да отстрани явната средновековна следа в „античната“ скулптура.

Според нас всички изброени факти говорят, че и християнската, и „античната“ символика са произлезли от един общ средновековен източник пред XII–XIII в. от н. е.

На рис. 7.101 показваме археологическа находка от Иран, датирана като XIII–XII в. ПРЕДИ н. е. [1237]. Днес тя се намира в Лувъра. Смята се, че това е „древно“ изображение на „приказно чудовище“. Но непреднамереният поглед, който не е окован в рамките на Скалигеровата хронология, веднага ще види тук ДВУГЛАВ ОРЕЛ. А той е известен императорски символ от средните векове.